

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Únosy Děti Spáchané Jedním Z Rodičů](#) > Vyřizování věcí týkajících se navrácení soudy

Vyřizování věcí týkajících se navrácení soudy

Bylo vaše dítě odvezeno do jiné země EU bez vašeho souhlasu nebo v rozporu se soudním rozhodnutím?

Právo EU zavádí systém soudní spolupráce, který zajišťuje bezodkladné navrácení dítěte do členského státu jeho obvyklého bydliště.

1. Která pravidla EU se použijí?

Pokud bylo dítě protiprávně přemístěno do jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště před únosem, nebo je protiprávně zadržováno v jiném členském státě, použije se [Haagská úmluva z roku 1980](#) ve spojení s kapitolami III a IV [nařízení Brusel IIb](#). Nařízení je použitelné ve všech zemích EU s výjimkou Dánska.

Praktická příručka k uplatňování nařízení Brusel IIb je k dispozici pod tímto odkazem: [publikace EJS](#).

2. Jak probíhá řízení před soudem a co soud zkoumá při rozhodování o navrácení dítěte?

Řízení o navrácení se zahajuje u soudu členského státu, v němž se dítě v současné době nachází. Řízení může být iniciováno přímo rodiči, kteří žádají o navrácení, nebo s pomocí ústředního orgánu.

Soud v řízení o žádosti jedná urychleně. S výjimkou mimořádných okolností by rozhodnutí mělo být vydáno nejpozději do šesti týdnů ode dne, kdy soud obdržel žádost.

Hlavním úkolem soudu, který vede řízení o navrácení, je zjistit, zda došlo k únosu (dítě bylo odvezeno do jiného členského státu, než ve kterém obvykle žilo před únosem, nebo v tomto jiném členském státě bylo drženo, a tím byla porušena práva jiné osoby týkající se péče o dítě), a pokud ano, zajistit bezodkladné navrácení dítěte do členského státu, ve kterém mělo před přemístěním obvyklé bydliště.

Soud zejména ověří, zda:

- dítě bylo před přemístěním přemístěno do jiného členského státu, než je členský stát jeho obvyklého pobytu, nebo zda v tomto jiném členském státě bylo drženo,
- přemístěním nebo zadržením bylo porušeno právo péče o dítě a
- právo péče o dítě bylo vykonáváno, ať společně nebo samostatně, nebo by toto právo bylo vykonáváno, kdyby k přemístění nebo zadržení nedošlo.

Jsou-li tyto podmínky splněny, musí soud v zásadě nařídit navrácení dítěte, pokud se neuplatní některý z omezených důvodů pro odmítnutí stanovených [Haagskou úmluvou z roku 1980](#).

Dítěti musí být poskytnuta skutečná a účinná příležitost vyjádřit svůj názor, pokud je schopno jej formulovat. Osoba požadující navrácení dítěte musí rovněž dostat příležitost být vyslechnuta. Pokud tato podmínka není splněna, soud nemůže žádost o navrácení dítěte zamítnout.

V případě potřeby může soud rovněž přijmout předběžná nebo ochranná opatření k zajištění bezpečnosti dítěte nebo k usnadnění styku s rodičem, který žádá o navrácení. Tato opatření nesmí řízení o navrácení nepřiměřeně zdržovat.

V průběhu celého řízení bude soud strany vybízet, aby zvážily mediaci nebo jiné formy alternativního řešení sporů, pokud to není v rozporu se zájmem dítěte. Další informace o rodinné mediaci najdete prostřednictvím odkazu na konci této stránky.

Soudy členského státu původu jsou i nadále příslušné rozhodovat ve věcech rodičovské odpovědnosti, včetně otázky péče o dítě.

3. Může soud v zemi, v níž bylo dítě uneseno, návrat dítěte zamítnout?

Pokud se zjistí, že dítě bylo uneseno, může soud v zemi, v níž bylo dítě uneseno, zamítnout jeho navrácení pouze v těchto případech:

- pokud v době únosu nebylo právo péče o dítě skutečně vykonáváno opuštěným rodičem nebo pokud tento rodič s přemístěním nebo zadržením souhlasil či se s ním později smířil (čl. 13 odst. 1 písm. a) [Haagské úmluvy z roku 1980](#)),
- pokud existuje vážné nebezpečí, že návrat by dítě vystavil fyzické nebo duševní újmě (čl. 13 odst. 1 písm. b) [Haagské úmluvy z roku 1980](#)). Návratu však nelze zabránit, pokud byla přijata dostatečná opatření na ochranu dítěte (čl. 27 odst. 3 [nařízení Brusel IIb](#)),
- pokud dítě nesouhlasí s návratem (čl. 13 odst. 2 [Haagské úmluvy z roku 1980](#)),
- pokud by návrat nebyl povolen podle základních zásad dožadovaného státu o ochraně lidských práv a základních svobod (článek 20 [Haagské úmluvy z roku 1980](#)).

I když bylo navrácení dítěte zamítnuto, mohou soudy členského státu obvyklého bydliště dítěte rozhodnout o svěřeni dítěte do péče, mimo jiné s přihlédnutím k důvodům zamítnutí navrácení. Každé rozhodnutí o navrácení dítěte bude vykonatelné v ostatních členských státech.

4. Co nastane, pokud soud nařídí navrácení dítěte?

Pokud soud nařídí navrácení dítěte, je jeho rozhodnutí vykonatelné v členském státě, kde bylo vydáno, v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu.

Pokud je dítě následně přemístěno do jiného členského státu, může být rozhodnutí o navrácení uznáno a vykonáno v tomto státě, aniž by bylo nutné zahájit nové řízení o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980.

Konečné rozhodnutí soudu v členském státě původu je automaticky uznáno a je vykonatelné v jiné zemi EU, aniž by bylo třeba prohlášení vykonatelnosti (zrušení doložky vykonatelnosti), pokud soudce vystavil příslušné osvědčení podle [nařízení Brusel IIb](#).

Chcete-li získat podrobné informace týkající se některé země, zvolte si její vlaječku.

5. Související odkazy

- [Vyřizování věcí týkajících se navrácení ústředními orgány](#)
- [Zjištění ústředního orgánu ve vaší zemi EU a další důležité informace](#)
- [Praktický průvodce pro uplatňování nařízení Brusel IIb](#)
- [Leták k přeshraničnímu únosu dítěte rodičem](#)
- [Mediace v rodinných věcech](#)
- [Haagská konference o mezinárodním právu soukromém – sekce o únosech dětí](#)

 Poslední aktualizace: 26/06/2026

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.